Змалювання безмежної сваволі можновладців та безправності бідних в байці «Ведмежий суд»

Є. Гребінка в багатьох байках висміював вади кріпосницького суспільства. Він критикував чиновників, суддів, панів. Засудження судових порядків тогочасної Росії звучить у байці Є. Гребінки «Ведмежий суд».

Байкар викриває свавілля суддів, які вершать суд «по-своєму». Їм не важливо, чи винний підсудний, чи ні, якщо той належить до нижчої верстви суспільства. Адже оскаржити несправедливий вирок він не зможе, бо між суддями-хижаками існує кругова порука. Істина для судді Ведмедя і Вовків-підсудків не важлива. Головне для них не упустити своєї вигоди, а також дотриматися зовнішньої законності. Таким законним зовні здається суд над Волом.

Слідство велося «трохи не цілі сутки», судді отримали зізнання Вола і за всіма правилами написали вирок. Але все це втрачає значення, коли ми замислюємося над тим, за що судили беззахисного Вола.

Його звинуватили у тому, що він вів цілком природне для волів життя: «їв сіно, і овес, і сіль». А на швидкості розгляду «справи» позначилося в першу чергу те, що підсудний «ситенький був».

Вражає своєю жорстокістю вирок — четвертувать Вола «і м'ясо розідрать судцям на рівні часті».

Зміст байки «Ведмежий суд» настільки прозорий, що вона навіть не має звичайної для цього жанру моралі. Безправність підсудного селянина та безмежна сваволя можновладців у тогочасному суспільстві викликають гнівний осуд автора.